سرت را بلند کن. بگو که سخنت شنیده می شود. سؤال کن که به تو عنایت می شود و شفاعت کن که شفاعت تو پذیرفته می گردد.

از انس بن مالک رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر داد که ایشان می آید و برای پروردگارش سجده نموده و حمد و ستایش او را می گوید [و ابتدا از شفاعت کردن آغاز نمی کند] سپس به او گفته می شود: «ارْفَعْ رَأْسَكَ، وَقُلْ يُسْمَعْ، وَسَلْ تُعْطَهْ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعْ»: «سرت را بلند کن. بگو که سخنت شنیده می شود. سؤال کن که به تو عنایت می شود و شفاعت کن که شفاعت تو پذیرفته می گردد».
[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم در روز قیامت می آید و برای الله متعال سجده نموده و دعا می کند، سپس الله متعال به او اجازه ی شفاعت عظمی را می دهد و پروردگارش به او می فرماید: «سؤال کن که به تو عنایت می شود و شفاعت کن که شفاعت تو پذیرفته می شود». یعنی سوال و درخواست و شفاعت تو مورد قبول واقع می گردد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3393